

Textiles jubileumi diplomások a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen

A Műegyetem Szenátusa a több évtizede végzett és eredményes mérnöki pályafutást elért mérnököknek – régi hagyomány szerint – Jubileumi Diszoklevelet adományoz. Platina Diploma a 75 éve, Rubin a 70 éve, Vas a 65 éve, Gyémánt a 60 éve és Arany az 50 éve végzettket illeti meg.

Szagágazataink figyelembevételével, a Jubileumi Diszoklevéllel 2019-ben kitüntetett vegyész- és gépészmérnököket és munkásságukat ismertettük.

A Vegyész-mérnöki és Biomérnöki Kar 2019. május 21-i ünnepségén kitüntetettek

Vas diplomás

Dr. Nagy László. – Diplomája megszerzése után a Budapesti Műszaki Egyetemen textilvegyész szakmérnöki oklevelet, 1971-ben doktori címet szerzett. A kalapgyártás területén laboratóriumvezetőként, főtechnológusként, főmérnökként, majd igazgatóként dolgozott. Tagja volt a Textilipari Műszaki Tudományos Egyesületnek. Kiváló sportolóként kajak világbajnok lett, több magyar bajnokságot is nyert.

Gyémánt diplomások

Jozefka Antal. – Diplomamunkáját 1959-ben a Mezőgazdasági Kémiai Tanszéken készítette. Amikor 1984-ben a BASF létrehozta Magyarországon a BASF Hungaria Kft-t, itt dolgozott tovább. Többek között a hazai textilipar számos színezéket, segédanyagot (pl. írezőszert) szerzett be rajta keresztül az ismert vegyipari konszern-től.

Lukács Jánosné. – Lukács Jánosné – a szakmában közismert néven: Irina – a Moszkvai Textilipari Egyetem Kémiai Technológia szakán 1959-ben szerzett textilvegyész mérnöki oklevelet. 1959–1963 között a Váci Kötöttárugyár, illetve a Budapesti Harisnyagyár festőüzemének főtechnológusa volt. 1963-ban került a Könnyűipari Minisztériumba, itt, majd az összevont Ipari Minisztériumban tevékenykedett több vezetői beosztásban, 1989-ig. 1989–1992 között a Budaprint Pamutnyomóipari Vállalat (PNYV) befektetési igazgatói teendőit látta el. 1992-től egyéni vállalkozóként szakértői tevékenységet folytat, továbbá szakmai tolmácsolást lát el cseh, német, orosz és ukrán nyelven. Folyamatosan kapta meg, többek között 2004-ben szerezte meg az EU pályázati multiplikációs képzést.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1960-tól tagja. Az ipargazdasági szakosztály vezetőségi tagjaként, 1988-tól elnökeként végez eredményes munkát. 1998–2010 között az egyesület főtákarhelyettese volt. A divat és a textil- és ruhaipar kölcsönhatásainak és gazdasági folyamatainak elemzése terén kidolgozott több hazai és nemzetközi szakmai tanulmány és cikk szerzője, társszerzője. Szerzői és szerkesztői tevékenységével a TMTE több hiánypótló kiadványt jelentetett meg. A TEXPLAT (Nemzeti Technológiai Platform a magyar textil- és ruhaipar megújításáért) kidolgozásában és megvalósításában aktívan kivette részét. Rendszeresen részt vállalt a pályázatok elkészítésében – mint tanúsítvánnyal rendelkező pályázati tanácsadói – és azok projektjeinek megvalósításában. Kezdeményezője és szervezője volt a

Divat–Piac–Technológia c. nemzetközi konferenciasorozatnak. Kiemelkedő szerepe volt a TMTE belföldi és külföldi kapcsolatainak fejlesztésében és a PR munkájában végzett tevékenysége. Eredményes szakmai, társadalmi munkáját több kitüntetéssel is elismerték, többek között a Textilipar Fejlesztéséért Érem és a MTESZ Emlékérem kitüntetésben részesült. Több évtizedes gazdasági munkáját a Munkaérdemrend Bronz és Ezüst fokozatával, ill. több alkalommal a Könnyűipar-, valamint a külkereskedelem Kiváló Dolgozója kitüntetésekkel ismerték el.

Dr. habil. Nemes László. – A Goldberger Textilgyárban kezdett dolgozni, majd a Gyógyszeripari Kutató Intézetbe került. 1961-től az MTA Műszerügyi és Méréstechnikai Szolgálatánál dolgozott. 1965-től az MTA Központi Kémiai Kutató Intézetének munkatársa, majd főmunkatársa volt. 1980–1997 között az MTA TTKL Szervetlenkémiai Kutató Laboratóriumában dolgozott. 1998-tól az MTA Kémiai Kutatóközpont Anyag- és Környezatkémiai Kutató Laboratóriumának, majd a Szerkezeti Kémia Intézetnek volt tudományos tanácsadója. 2006-ban nyugdíjba vonult. Később az MTA Kémiai Kutatóközpontjában, 2012-től az újonnan megalakult MTA TTK Anyag és Környezet kémiai Intézetében működött, emeritus tudományos tanácsadó. A kémiai tudományok kandidátusa, a kémiai tudomány doktora, PhD fokozatot és a dr. habil. fokozatot nyert el.

Arany diplomások

Bartal Mária. – 1961-től a Textilipari Kutató Intézetben (TKI) dolgozott laboránsként. A diploma megszerzését követően az intézet textilkémiai osztályán dolgozott dr. Rusznak István, később Králik Iván vezetése alatt. A textilműszerek osztályán végzett analitikai méréseket, textil vizsgálatokat. A TKI átalakulása után annál jogutódjánál, az INNOVATEXT Zrt.-nél fejlesztő mérnökként dolgozott. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek tagja volt, több kolorista konferencián vett részt. 1980-81 a NIM Műszaki Dokumentációs és Fordító Irodának holland nyelvből gyógyszerzabadosmákat fordított. 1984-ben szennyvízkezelési tanfolyamot végzett el, ezután a textilgyárak szennyvíz vizsgálatát végezte. Az Oeko Tex Standard 100 vizsgálatokban is részt vett.

Halász Gabriella (Tóth Sándorné). – A Pamutnyomóipari Vállalat Pamutkikészítő- és Goldberger gyárában dolgozott technológusként, majd a kikészítőüzem vezetője lett. Később részt vett a termelésirányítás számítógépes programozásának kidolgozásában, majd a gyakorlatban termelésirányítóként összehangolta a termelő üzemek munkáját. 1987-től a Than Károly Vegyipari Szak-középiskolában az alapozó kémiai ismeretek valamint a textil kémiai technológia elméleti és gyakorlati oktatásában tevékenykedett. A BME Természet- és Társadalomtudományi Karán mérnök tanári oklevelet szerzett. A későbbiekben az iskola igazgatóhelyetteseként dolgozott, részt vett az akkor induló környezetvédelmi szakmák szakmai és vizsgakövetelményeinek országos kidolgozásában, majd bevezetésében. Iskolájában megteremtette a korszerű környezetvédelmi mérés-technika tárgyi feltételeit.

Petri Rozália. – Diplomája megszerzésétől 1987-ig a Textilipari Kutató Intézetben, majd az INNOVATEXT

Zrt.-nél dolgozott, textilipari szálanyagok analitikai vizsgálatát végezte. A laboratóriumban kidolgozott módosított technológiák átültetését végezte az ipari körülményekre. Vizsgálati szabványok körvizsgálatát szervezte, értékelte. 1987-től a Magyar Szabványügyi Hivatalban (MSZH) dolgozott, környezetvédelmi szabványok kidolgozása, honosítása volt a feladata, főleg levegőminőségi területén. 1995-től, az MSZH átalakulásától, a Nemzeti Akkreditáló Testületben kémiai vizsgáló laboratóriumok akkreditálását végezte. A Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karán műszeres analitikai szakmérnöki oklevelet szerzett. 2013-ban nyugdíjba vonult.

Wittek Edit. – Egyetemi tanulmányai mellett technológusként dolgozott a Kispesti Textilgyárban (KIS-TEXT). 1966–1981 között a Pamutnyomóipari Vállalat gyártás és gyártmányfejlesztési főosztályán volt technológus. 1981-től osztályvezető a Kispesti Textilgyár gyártmányfejlesztési főosztályán. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület textilvegyszer és kolorista szimpóziumain, valamint az egyesület textilvegyszer és kolorista szakosztály, és az Osztrák Koloristák Szövetségének kongresszusán tartott szakmai előadásokat. A BME Vegyészmérnöki Kar és a KISTEXT között létrejött együttműködés keretében, a textilmintázás gyakorlati oktatását vezette, így számos diplomamunka szakmai konzulense volt a 90-es években.

A Gépészmérnöki Kar 2019. május 24-i ünnep-ségén kitüntettek

Vas diplomás

Herger Zoltán. – 1952-ben diplomázott a BME textiltépészeti szakon. Első munkahelyén, a Budai Pamutfonógyárban a TMK forgácsoló műhelyt vezette, majd fonodavezető-helyettes, ill. fonodavezető lett. 1956-ban el hagyta az országot. Ausztriában a Hammerle textilkombinát Feldkirch-Gisingen-i telepén egy szerelőbrigádban dolgozott, majd a Rusch Werke (Dornbirn) tervezőmérnöke volt. 1957-ben emigrált az USA-ba. 1957–58-ban a Whitin Machine Works (Whitinsville, MA) munkatársa volt, majd a Langston Co. (Camden, New Jersey) cég alkalmazta. 1959-től a Singer Fidelity (Philadelphia) kutatási osztályának vezetőjeként a kötőgép üzemek automatizálása volt a feladata.

Gyémánt diplomások

Szeleczyk Sándor. – Első munkahelye a Rostkikészítő Vállalat dunaföldvári gyára volt, ahol gyakorló mérnöki, majd főművezetői, végül műszaki vezetői munkakörben tevékenykedett. 1976-tól nem textilipari tevékenységet végző cégeknél dolgozott.

Valkányi Andrea (Farkas Jánosné). – 1959-től 1969-ig egy textilipari nagyvállalatnál dolgozott gyártmánytechnológiai, majd minőségellenőrzési területen. Hat évig a Textilipari Minőségellenőrző Intézet munkatársa, majd középvezetőjeként hazai vállalatok minőségügyi ellenőrzését végezte. Közreműködött a minőségszabályozási rendszerek kidolgozásának intézeti munkájában, mind hazai, mind nemzetközi területen. 1975-től a Könnyűipari Minisztérium munkatársaként a könnyűipari iparcsoporthoz fejlesztési és tervezési munkában vett részt, elsősorban termelési és értékesítési területen. 1981-ben az Ipari Minisztérium megalakulásakor a könnyűipart felügyelő miniszterhelyettes műszaki titkáráként a teljes könnyűipart áttekintő ismeretekre tett szert és széleskörű vállalati szakmai kapcsolatrendszer épített ki. 1959-től részt vesz a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület munkájában, különböző

tisztségekben. Több évig látta el az Európai Minőségügyi Szervezetben (EOQC) a nemzetközi oktatási szakbizottság titkári teendőit, valamint részt vett a hazai EOQC szervezet munkájában is. 1991-ben vonult nyugdíjba, ezt követően a Magyar Könnyűipari Szövetség szakértőjeként dolgozott 2008-ig.

Arany diplomások

Arany-Tóth Ferenc. – A Könnyűipari Gépgyártó Vállalatnál kezdte pályáját, tervezőként, majd német és angol nyelvismerete révén a műszaki eladási osztály dolgozója, később a légtechnikai csoport vezetője lett. 1983-tól 1996-ig a PEJA Export B.V. Budapesti Irodában (amelynek megállapításában részt vett) a cég első magyarországi munkavállalója, később az iroda vezetője volt. A textilkikészítőipari (fehérítő-, filmnyomó-, gőzőlő-stb.) gépeket is gyártó STORK gépipari csoport technológiai képviselője és gépeinek értékesítése, továbbá magyar-holland ipari és kereskedelmi kooperációk kezdeményezése volt a feladata.

Babai Zoltán. – 1969-ben kezdett el mérnök-gyakornokként dolgozni a Pamuttextilművek Tolnai Gyárában, amelynek 1974-re műszaki vezetője lett. 1974-ben áthívták Szekszárdra a fejlesztés alatt álló 505-ös számú Ipari Szakmunkás képző Intézetbe. Itt tanárként, majd két évig az új tanműhely műszaki vezetőjeként, később tanműhelyvezetőként dolgozott. 1979-ben kinevezték Szekszárdon a Rózsa Ferenc Műszaki Szakközépiskola igazgatójának. 1981-től 2007-ig, nyugdíjazásáig az 505-ös Ipari Szakmunkásképző Iskola igazgatója volt.

Bükini Schwarz Mária. – Az egyetemi diploma megszerzésekor a Lőrinci Szalagszövő és Csipkegyárban mint főművezető, illetve technológus dolgozott. 1971-től a Textilipari Kutató Intézetben (majd az INNOVATEXT Zrt.-nél) tevékenykedett, ahol fejlesztőmérnök, majd tudományos munkatárs volt. 1974-ben szakmérnöki diplomát szerzett. 1960 óta tagja a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek. 1971–1973 között elsősorban vállalati komplex témák megoldásában vett részt, azután önálló témavezetőként dolgozott. Többek között részt vett az iparban hasznosított minőségellenőrzési rendszerek kidolgozásában és bevezetésében, korszerű kötött kelmék fejlesztésében, a kötőipari igényeknek megfelelő új összetételű fonalak, effekt- és más díszítőcérnák kialakításában és feldolgozásában, valamint a fonodai és kötőipari gyártmányfejlesztés összehangolásában. Szakmai tevékenysége során többek között kidolgozott egy lehetőséget a csipkeverőgépek felgyorsítására. Sikert ért el új típusú, varravahurkolt technológiával készült lakástextiliák fejlesztésében. Néhány évig tanított a Könnyűipari Műszaki Főiskolán.

Fodor Tibor Gyula. – A diploma megszerzése után munkába állt a Nógrád Megyei Textilipari Vállalatnál, Salgótarjánban. Mivel Nógrád megyében a könnyűiparnak nem voltak hagyományai, viszont megszűnőben volt a bányászat, nagy lehetőségek voltak a textilruházati ipar fejlesztésében. A cég könnyű és műszaki konfekcióval is foglalkozott. Dolgozott műszaki fejlesztő csoportvezetőként, osztályvezetőként, majd főmérnök-helyettesként, végül gyárigazgatóként. Ezen felül óraadó volt a szakmunkás képző intézetben, a felnőtt technikus oktatásban vett részt. Kezdeményezte a Textilipar Műszaki Tudományos Egyesület megyei csoportjának megalapítását, amelynek titkára lett. Vezetése alatt új üzemet építettek Salgótarjánban és Balassagyarmaton, továbbá Jobbágyiban üzemkorszerűsítésre került sor. A tanácsai vállalatot átvette a Könnyűipari Minisztérium, Salgótarjáni Ruhagyár néven működött tovább.

Frigyesi Ferenc. – Az egyetem elvégzését követően a Magyar Selyemipar Vállalat Szentgotthárdi Szövőgyárban helyezkedett el, ahol a vállalati energetikusi teendőket látta el. Ezt követően a Magyar Selyemipar Vállalat budapesti vezérigazgatóságához került, ahol létesítményfelelősi beosztása volt. Főbb munkái: a Váci Bélésszövőgyár pneumatikus szövőgép rekonstrukciója, a Soproni Selyemszövőgyár SZTB rekonstrukciója, valamint a tolnai terjedelmesítő üzem létesítése.

Gönczi András. – Diplomájának megszerzését követően a Textilipari Kutató Intézetben dolgozott a nemszött technológiákkal és hulladékfeldolgozással kapcsolatos kutatási területen. Később egy általa kezdeményezett téma megvalósítására a TEMAFOG textilhulladék-feldolgozó vállalatnál alkalmazták. Fejlesztőként textiliák újrahasznosítását valósította meg szokatlan területen, falburkolatok, akusztikai felületek, valamint dekoratív anyagok, textilművészeti alkotások létrehozására. Egy fejlesztő és termelő részleget hozott létre, először Budakalászon, amit később leköltöztettek Békésszentandrára.

Gyovai Ágnes. – 1964-ben felvételt nyert a BME Gépészmérnöki Karára, ahol a Textiltechnológia szakon diplomázott 1969-ben. Friss diplomásként a Magyar Selyemipar Vállalat Duna Cérnázó gyárában helyezkedett el. Három év üzemvezetőség után, 1972-ben átment a Könnyűipari Műszaki Főiskolára (ma Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Kar), ahol 2005-ben történt nyugdíjazásáig dolgozott mint tanársegéd, adjunktus, majd docens. Gyakorlatokat, előadásokat tartott, részt vett a kutatási munkákban, kidolgozott kutatási témákat. Ezenkívül óraadó volt az Iparművészeti Főiskolán, a BME Polimertechnika Tanszéken, az NSZI-ben, valamint továbbképzéseket vezetett különböző iparvállalatoknál. A Drezdai Műszaki Egyetemen német nyelven tartott előadást. Főiskolai jegyzetek társszerzője volt, magyar és német szakfolyóiratokban jelentek meg cikkei. Rendszeresen járt külföldi konferenciákra. A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület tagja. Munkáját több oklevéllel és kitüntetéssel ismerték el.

Jaczó András István. – A Pamutfonóipari Vállalatnál állt munkába az egyetem elvégzése után, ahol mint technológus dolgozott. 1970-ben a ZAKO Zalaegerszegi Ruhagyárnál kezdett el dolgozni fejlesztőmérnöki beosztásban. Itt az egyik megvalósítója volt azon szervezésnek, amelyet a svájci IPE cég a 3M mozdulatelemzéses módszerrel vezetett be Magyarországon. A gyár termelésének érdekében vezetése alatt a lenti és sümegi leányvállalatokat korszerűsítették. 1974-ben a keszthelyi UNIVERZAL Ruházati Vállalat főmérnöke lett. 1984-ben a Kőbányai Textilművek keszthelyi telepének műszaki vezetőjeként a cérnázással és lánchurkolással foglalkozó üzemben

bevezette a siklójejtőernyő gyártását egy külföldi partnerrel. 1989-ben a MASTERFIL Pamutfonóipari Vállalat minihállyai finom fonodájának beindítását végezte, mint gyárrészleg vezetője.

Pados József. – Egy évig a Sopronkőhidai Szövőgyárban dolgozott, majd az itt kapott ösztöndíjjal végezte el az egyetemet és szerzett 1969-ben okleveles gépészmérnöki diplomát. Mint pályakezdő – akkor még a vállalat egyetlen mérnökeként – nagy lelkesedéssel látott munkához. Fokozatosan került egyre fontosabb beosztásba, ezáltal átfogóan megismerve a speciális munkahely támasztotta követelményeket. Így dolgozott többek között technológusként, műszaki fejlesztési és beruházási előadóként, valamint újítási megbízottként, időnként egyidejűleg több munkakört is ellátva. A beruházási feladatok súlyának lényeges növekedése miatt 1974-től kiemelt feladata volt a tevékenység irányítása.

Putankó Anna. – A Gépészmérnöki Kar textiltechnológia szakán szerzett diplomát. Kezdő mérnökként néhány évig a Paszományárugyár zuglói telephelyén dolgozott, mint gyártásvezető. 1975-ben a Műszaki Könyvkiadó felelős szerkesztője lett, ahol többek között több textil- és ruhaipari szakkönyv megjelentetésével foglalkozott hosszú évekig.

Tóth György. – A Csepel Művek Varrógépgyárában kezdte pályafutását, mint tervező. 1971-től a VOR Ruhagyár üzemfenntartási osztályvezetőjeként ruhaipari gépekkel foglalkozott. 1974-ben a gépészmérnöki karon okleveles hurkoló- és konfekcióipari szakmérnöki képesítést szerzett. 1975-től a Textilipari Kutató Intézet tudományos munkatársa volt. 1976–1985 között a Könnyűipari, majd az Ipari Minisztérium főmunkatársként alkalmazta. 1979-ben UNIDO ösztöndíjjal Németországban, Svájcban, majd 1981-ben Svédországban szerzett szakmai tapasztalatokat. 1986-ban a CBS Engineering AG vegyesvállalatnál igazgatóhelyettesi állást vállalt, amelynek során ruhaipari üzemeknél szervezési és tervezési munkát végeztek. 1987-ben ugyanezt a tevékenységet folytatta a kezdeményezésére alapított Páva Szolgáltató Leányvállalat igazgatójaként, majd 1991-től teljesen önállóan, a Presto-Pilot Kft. többségi tulajdonos ügyvezető igazgatójaként. Innen ment nyugdíjba 2005-ben. Volt szakközépiskolai oktató, UNIDO szakértő, állami vizsgabizottsági tag, bejegyzett műszaki szakértő. 1995–2013 között a Textilmúzeum Alapítvány kurátoraként működött. Számos magyar és külföldi folyóiratban publikált, nyolc önálló szakkönyve jelent meg.

***

Tisztelettel gratulálunk valamennyi jubileumi díszoklevélben részesült mérnöknek, további munkájukhoz sok erőt és jó egészséget kívánunk.